



REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-158/23-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan, Senke Orlić-Zaninović, Gordane Marušić Babić i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta, u povodu zahtjeva I. B., suca Trgovačkog suda u S., S., za oslobođenje od plaćanja sudske pristojbe, na sjednici vijeća održanoj 30. listopada 2023.

r i j e š i o j e

Prigovor podnositelja se odbacuje.

Obrazloženje

1. Podnositelj je ovom Sudu podnio podnesak nazvan: Zahtjev za povrat neosnovano naplaćene sudske pristojbe povodom podnesenog zahtjeva za ocjenu zakonitost, podredno prijedlog za donošenje dopunskog rješenja u vezi oslobođenja od plaćanja pristojbe.
2. U bitnome ističe da je u podnesenom zahtjevu za ocjenu zakonitosti odmah na početku stavio napomenu da je podnošenje zahtjeva oslobođeno plaćanja sudske pristojbe po članku 11. stavku 1. točki 3. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine, 118/18.-dalje ZS), dok je u samom zahtjevu naveo kako i na koji način su bili ispunjeni preduvjeti iz članka 84. Zakona o upravnim sporovima, koji su morali biti ispunjeni prije samog podnošenja. Navedeni preduvjeti odnosili su se na proceduru donošenja ocjene o obnašanju sudačke dužnosti za 2022., a koja je u cijelosti i isključivo vezana uz radnopravni status suca, pa drži da je potpuno opravdano u samom uvodu podnesenog zahtjeva stavio napomenu da je kao podnositelj zahtjeva oslobođen plaćanja pristojbe. Poziva se na odredbu članka 11. stavka 1. točke 3. ZSD-a, kojom je propisano da su od plaćanja pristojbe oslobođeni radnici u sporovima i drugim postupcima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz radnog odnosa. Smatra da je navedena odredba u potpunosti neposredno ili na odgovarajući način primjenjiva i na ona pravna pitanja koja se tiču radnopravnog statusa suca, a ocjena obnašanja sudačke dužnosti ima neposredne pravne posljedice na status suca koje mogu rezultirati čak i razrješenjem od sudačke dužnosti, osobito u slučajevima kada predsjednik suda u ocjeni utvrdi da sudac nije ispunio Okvirna mjerila za prethodnu godinu. Navodi da usprkos činjenici što je zahtjev za ocjenu zakonitosti podnesen povodom procedure koja se tiče radnopravnog statusa suca

(drugi postupak), od njega se kao podnositelja zahtjeva putem FINE prisilno naplaćuje 236,85 eura. Slijedom navedenog, a temeljem članka 32. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama, podnosi zahtjev za vraćanje prisilno naplaćene sudske pristojbe koju kao stranka uopće nije morao platiti i koja uopće nije niti trebala biti naplaćena, a upravo iz navedenih razloga. Posebno ističe da pravo na povrat pristojbe postoji bez obzira na činjenicu što nije izjavio prigovor na rješenje o pristojbi kojeg je omaškom potpuno previdio uz dostavljenu odluku. Ističe da ukoliko se ovaj Sud negativno očituje o osnovanosti njegovog zahtjeva, predlaže da se donese dopunsko rješenje u odnosu na njegov navod iz zahtjeva da je oslobođen plaćanja sudske pristojbe, o kojem zahtjevu Sud nije odlučio.

3. Prigovor nije dopušten.

4. Rješenjem ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-158/23-5 od 20. srpnja 2023. odbačen je zahtjev tužitelja za ocjenu zakonitosti članka 1., članka 3., članka 4. i članka 5. Okvirnih mjerila za rad sudaca koje je donio ministar pravosuđa, klasa: 710-01/2-01/274, urbroj: 514-03-01-02/01-21-3 od 27. prosinca 2021.

5. S obzirom da je zahtjev odbačen, za podnositelja je sukladno odredbi članka 22. ZS-a, nastala obveza plaćanja sudske pristojbe. Stoga mu je rješenjem ovoga Suda, poslovni broj: Usoz-158/23-6 od 28. kolovoza 2023. naloženo da plati sudsku pristojbu u ukupnom iznosu od 331,81 eura/2.500,00 kn.

6. Iz sadržaja predmetnog podneska proizlazi da podnositelj osporava obvezu plaćanja sudske pristojbe, a time i utvrđeni iznos sudske pristojbe pa iako je predmetni podnesak označio kao zahtjev za povrat neosnovano naplaćene sudske pristojbe, proizlazi da se u suštini radi o prigovoru protiv rješenja o pristojbi. Podnositelj svojim navodima ne spori da protiv navedenog rješenja nije izjavio prigovor, iako je tu mogućnost imao sukladno odredbi članka 29. stavka 1. ZS-a.

7. Ujedno se napominje podnositelju da se u objektivnom upravnom sporu ispituje, je li neki općenormativni akt koji ima pravnu narav općeg akta, sukladan propisima višeg pravnog reda (Zakonom ili Statutom) pa se u tom sporu ne ispituje eventualna povreda pojedinačnih subjektivnih prava. Dakle, kako se povodom zahtjeva podnositelja nije odlučivalo o povredi njegovih subjektivnih prava iz radnog odnosa i u dugim postupcima u vezi prava iz radnog odnosa, pogrešno smatra da sudsku pristojbu nije ni trebao platiti.

8. Pri tome se napominje da pravo na vraćanje sudske pristojbe prema odredbi članka 32. ZS-a, ima osoba koja je platila pristojbu koju uopće nije morala platiti ili je platila u iznosu većem od propisanog, o čemu se u konkretnom slučaju ne radi, a o tako postavljenom zahtjevu (koji se podnosi sudu) u konačnici odlučuje Ministarstvo pravosuđa kako je to i propisano odredbom članka 34. ZS-a.

9. Trebalo je stoga, odgovarajućom primjenom članka 67. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS) i članka 29. ZS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 30. listopada 2023.

Predsjednica vijeća:
Blanša Turić, v.r.